

[27th August 1970

கூறிய கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு கிளர்ச்சியை ஒத்தி வைத்துள்ளார்கள். நிலைமை தற்போது அமைதியாக உள்ளது. ஆசிரியர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும். இது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் நடைபெற்ற சம்பவம், பொதுவாக ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் ஏற்பட்டுவிட்ட ஒரு ஆபத்து என்கின்ற அளவில் யாரும் அஞ்சத் தேவையில்லை. ஆகவே இது அரசின் அன்றாட அலுவல்களில் ஒன்று என்ற அளவில் இந்த ஒத்தி வைப்புப் பிரேரணையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை என்ற என்னுடைய கருத்தைக் கூறி அமர்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : Now I have heard both sides. The subject-matter of the motion does not involve anything more than the ordinary administration of law and maintenance of order. Such matters do not form fit subjects for an adjournment motion. Therefore, I withhold consent to the raising of the matter.

III. Discussion on the Annual Financial Statement for 1970-71 and the Supplementary Financial Statement for 1969-70 of the Tamil Nadu Electricity Board.

DEPUTY CHAIRMAN : Now we resume discussion on the Electricity Board Budget.

5-20
p.m.

THIRU V. ISVARMURTI : Mr. Deputy Chairman, Sir, it is always a welcome thing to speak on the Electricity Board Budget because electricity constitutes a very vital part in our State economy, but, unfortunately, this year we witnessed a tragedy in the death of three agriculturists, because electricity was the problem behind the tragedy. Though it is unfortunate, I have to pay my homage to those three martyrs and to all those who fought for the cause and courted arrest and vindicated their stand. While I point out this unfortunate tragedy, I would like to pay my tribute to the Hon. the Chief Minister for not standing on false prestige and for immediately conceding the cause of the agriculturists. So, the Electricity Board has lately become a subject of all sorts of controversies. The hon. Members pointed out in the current debate two very important aspects. They have pointed out that the cost of generating electricity has gone up, and several Members from the Opposition pointed out that the Electricity Board had now become a cesspool of party politics. The cost of electricity is a very important problem because on that depend all other forms of activities. It affects the consumers and it affects the new industrialists also. While I have no particular suggestion to make, I would like to bring to the attention of the Government that the cost of electricity is not in the hands of any Government or any party. It depends on economic factors, engineering factors. For instance, the Electricity Board budget reads like an Engineering Report. There cannot be any controversy about it. We have to spend for generating several megawatts of electricity which is beyond the scope of

27th August 1970]

administration. But I am sorry to bring to the attention of the House that lately certain factors specially brought about by some sort of inter-union rivalries in the Electricity Board have helped to raise the cost of electricity. For instance, I would like to bring to the notice of the House that recently they have made a pay revision for the employees of the Electricity Board and this revision had an unnecessary political element in it. By just avoiding that element, the cost would have been put down, for instance, the billing of the several services. Normally a clerk in the Electricity Board could write bills for about thousand services in about ten days.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : Thousand bills per day or per month?

THIRU V. ISVARMURTI : I mean per month. I mean between 1st and 10th of the month the billing is finished. Lately, after 1967, the Association put forward a demand that this workload must be reduced. The Hon. the Education Minister, when he was in charge of Electricity, made a very wise suggestion of what he called 'bi-monthly billing system.' Instead of preparing bills for every month, once in two months, the bills could be written. By following that method, the workload of the clerks could be reduced. That was a welcome suggestion. But instead of following that suggestion, suddenly for some reason or other, that suggestion was not accepted and implemented. Instead of adopting this wise policy, the Board went on with the creation of about, I think, 17 more revenue units. Each revenue unit means about 15 clerks, and at about Rs. 300 per head, the cost comes to about Rs. 18,000. It is very interesting to know how each bill costs. The cost of preparation of each bill comes to about 83 paise. The House knows well that some of the charges for the bills come not even to 83 paise. The preparing of the bill is more expensive than the actual charges. Instead of reducing the cost of administration, this, in fact, has inflated the cost of administration. Not only that. The clerks put forward another demand. That is with regard to the writing of the consumer ledger.

THIRU S. RAGHAVANANDAM : I would like to know whether the hon. Member is recommending retrenchment in the Department or the State Electricity Board.

THIRU V. ISVARMURTI : I think the hon. Member need not impute any such motive. I am, in fact, for giving more employment to thousands of people. Now, thousands of applications have been received by the Board and they are pending disposal. So, I do not just mean retrenchment. When the writing of the ledger is done and once the ledger work is finished, some clerk who has to prepare the bill makes all these entries. The revenue units have put forward a demand that for writing consumer ledger they should appoint a new labour force.

[THIRU V. ISVARMURTI]

[27th August 1970]

The Government, instead of appointing new people, paid special allowance, and the payment is so artificially done that the journal of that Association called “மின்னழுத்தர்” (April 1970) thanked the Government with these words : “நன்றி, நன்றி, நாங்கள் கேட்டதோ ரூ. 28, கொடுத்ததோ ரூ. 40”. So, this statement from the very Association gives me the impression that the Government have gone out of the way to favour a particular section of the employees. In fact, the story behind this development is long. To cut the story short, I would like to point out that this section went on mass casual leave on the 12th March, 1970, and they staged a demonstration and action was taken. Indeed, as my hon. Friend Thiru Sundaresa Thevar pointed out, if you want a very good example of how the party is interfering with the working of the autonomous body, I can point out that the Chairman of the Electricity Board came out and stood under the D.M.K. flag and spoke to the labourers and disposed of them. At the same time, when some persons went on mass casual leave.....

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : The hon. Member is accusing the Chairman of the Electricity Board. It is a very grave charge he is making that he stood under the D.M.K. flag and addressed the workers. May I know whether it is a fact that the Chairman of the Electricity Board spoke under the D.M.K. flag or whether it happened accidentally ?

THIRU V. ISVARMURTI : Let us assume that this happened accidentally. Still I think it is worth while to bring to the attention of the Government how it affected the feelings of the employees.

THIRU C. V. RAJAGOPAL : Mr. Deputy Chairman, Sir, kindly excuse me. When the situation was very bad and when the agitation was at its height, what else could be done ? Whether the agitators were under the flag or not was immaterial. The Chairman wanted to bring about some peace and to settle the matter amicably. Naturally he had to go there, whether there was the D.M.K. flag or not. In order to satisfy the agitators, immediately he went there. There is nothing wrong in it. How can there be any motive behind it ? There is no motive at all. It is the bounden duty of the Chairman to go to the agitators to put down the agitation. There is nothing wrong in it.

THIRU V. ISVARMURTI : Mr. Deputy Chairman, of course, I sympathise with the plight of the Chairman. I know very well the Chairman was going to the office not through the front door but by the side door. I can very well understand his plight. I think persons of such stature should keep themselves free from such associations.

27th August 1790]

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. ஷண்முகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மீண்டும் தவறாகச் சொல்கிறார். மின்சார வாரியத்தின் தலைவர் அவர்கள் முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொடியின் கீழ் நின்று கொண்டு பேசினார் என்று பத்திரிகையிலே வந்துவிடும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடியின் கீழ் நின்று சேர்மன் பேசினார் என்ற கடுமையான குற்றச் சாட்டைச் சொல்கிறார். அது சரியல்ல. அவர் தொழிலாளர்களோடு தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. எந்தத் தொழிற் சங்கம் என்று யோசிக்கவில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு அவர்களை அழைத்துப் பேசியிருக்கிறார். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று பார்க்கவில்லை. எப்படியாவது பேசி சமாதானத்தை உருவாக்குவதற்காக அவர் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கையைப் பாராட்டாமல் அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொடி கீழ் நின்று பேசினார் என்று குற்றச்சாட்டைச் சொல்வது சரியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த யூனியனில் முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்லாமல் வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும் கணிசமான அளவில் இருக்கிறார்கள். 5-30 p.m.

THIRU V. ISVARMURTI : I want to contrast how a similar demonstration was suppressed and how the Chairman was very unyielding. Just to bring out the contrast I made this reference. The same mass-casual leave course was adopted, the House knows, by the Electricity Board Engineers. They wanted to meet the Chairman ; but the Chairman did not even give them an opportunity to represent their case. The events that followed the demonstration of mass casual leave fully justify the inference that the Government deliberately wanted to victimise one Union in favour of the other. For instance, how the very important section of the Electricity Board employees, namely, the Engineers, feel humiliated, how they are now treated and shown to the other employees.

DEPUTY CHAIRMAN : May I request the hon. Members to confine themselves each to ten minutes since we have got nearly 15 speakers and we have got to finish by 7 o'clock ?

THE HON. THIRU O. P. RAMAN : As a matter of explanation, Sir, it is quite wrong to say that Engineers went on mass casual leave only ; in addition to that, they went on a lightning strike also.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அது உங்களுக்குப் பயன்படாது.

THIRU V. ISVARMURTI : Whether they went on strike or the Government declared a lock-out is not the question. After the casual leave, they are supposed to come back and join duty. But the Government did not permit them to join duty.

[27th August 1970]

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : The hon. Member is again making the same mistake. It is not as if the Government declared a lock-out. The Engineers went on a lightning strike. The hon. Member may kindly make it clear.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இன்னும் விவரமாகச் சொல்கிறேன். அந்தப் பொறியாளர்கள், சங்கச் செயலாளர், மற்றும் யூனியனுடைய செயலாளர், பிரதிநிதிகள் ஆகியோர் என்னோடு பேசினார்கள். நான் கண் வலியோடு சிகிச்சை பெற்று வந்த நேரத்திலும் என்னைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள். 5 நாட்கள் தொடர்ந்து பேசினார்கள். கடைசியாகப் பேசியபோது நாங்கள் வேறு இடத்திலே பேசிவிட்டு மாலையிலே மீண்டும் அறிவிப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு, மாலையில் கோட்டைக்கு வந்து பேசிவிட்டு அறிவிப்பதாகப் பொறியாளர் சங்கத்தின் செயலாளர், நன்றி தெரிவித்து என்னோடு கை குலுக்கி விட்டுப் போனார். போய் இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு இப்படி ஒரு வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடப் போவதாக அறிக்கை விடுத்தார். இதைக் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU V. ISVARMURTI : The Engineers got the news at about 3 P.M. to the effect that the Secretary was arrested in Tiruchi. So they wanted to.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்படிக்கைது செய்யப்பட்டார்களா? கைது செய்யப்பட்டதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நம்புகிறார்களா?

THIRU V. ISVARMURTI : Actually he was not arrested. But the Government could have easily, in the Provincial News, informed all the other Engineers that the Secretary was not arrested so that there could be no panic in their minds.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்கள் அந்த வேலை நிறுத்தத்தில் இரவு 12 மணிக்கு ஈடுபடப் போவதாக அறிவித்தார்கள். ஆனால் மாலை 5 மணிக்கு வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு இயந்திரங்களை நிறுத்தி விட்டு, நிறுத்திய இயந்திரங்களை மற்றவர்கள் இயக்காதபடி இயந்திரங்களை ஆக்கிவிட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள். மதுரை, திருநெல்வேலி, திருச்சி, தஞ்சாவூர் போன்ற நகரங்கள் இருண்டு போய்விட்டன. அரசுக்கு இவர்கள் இப்படிச் செய்யப் போகிறார்கள் என்று முன்கூட்டியே ஓரளவு தெரிந்திருந்த காரணத்தினால், வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து, இருண்டுபோன நகரங்களை மீண்டும் ஒளி பெறச் செய்தார்கள். திருநெல்வேலி நகரம் மூன்று மணி நேரம் இருளிலே மூழ்கியிருந்தது. 12 மணிக்கு வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடப் போவதாகச் சொல்லிவிட்டு, மாலை 5 மணிக்கே, 6 மணிக்கே இப்படி ஒரு வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட என்ன காரணம்? அதற்குப் பிறகு இப்படிச் செய்து விட்டு ஒரு தவறான காரியத்திற்காக யாரோ கைது செய்யப்பட்டு விட்டதாகச் சொல்லி, அந்த அடிப்படையிலே அந்தக் காரியத்திலே ஈடுபட்டார்கள். யாரும் அது வரையிலே கைது செய்யப்படவில்லை. இப்படி வேலை நிறுத்தத்தின் அடிப்படையிலே ஒரு பயங்கரமான நிலைமையை உருவாக்க

27th August 1970]

குவதற்கு அவர்கள் காரியம் ஆற்றத் தொடங்கிய பிறகுதான் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அன்றைக்கு 4 மணிக்கு முன்பு யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை.

THIRU V. ISVARMURTI : I thank the Hon. the Chief Minister for his explanation. It still remains a fact that once you impose a condition for return to work, then they are forced to remain out of office. Once they go out of their office, they have to put off the machines ; otherwise, the loss to the Electricity Board would have been more. From their point of view, by imposing conditions for return to work, the Government virtually declared a lock-out. That is now an academic question. Now, it is not what happened on that day that matters. But what followed that event has to be considered now. There is a systematic policy of victimisation of the Engineers, and even now that victimisation is not over. The Government not only arrested . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : யார் யார் பழிவாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பெயரைத் தயவுசெய்து சொன்னால் உடனடியாக வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU V. ISVARMURTI : If the transfer of all the office-bearers of the Engineers' Association immediately after this event is not an index of victimisation, then, I am afraid, I do not know what other evidence the Government want, to show that the Engineers have been victimised.

THIRU V. THANGAPANDIAN : Transfer is not a punishment.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இடம் மாற்றுவது ஒரு பெரிய தண்டனையா ? மாண்புமிகு உறுப்பினர் உட்கார்ந்து இருந்த இடத்தில் இருந்து மாற்றப்பட்டது ஒரு பழிவாங்கும் பிரச்சனை அல்ல. இயந்திரங்களை நிறுத்தி மின்சாரம் இல்லாமல் நகரங்கள் இருளிலே இருக்கும் படியாகச் செய்தவர்கள் மனம் வருந்தி, தாங்கள் செய்த காரியம் தவறு என்று வருந்திக் கடிதம் கொடுத்த பிறகு, அவர்களை வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்வது என்று அவர்களிடத்திலே மனிதாபிமானத்தோடு மின்சார வாரியம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை மறந்துவிடக் கூடாது. தவறு இருந்தால் கண்டியுங்கள். ஆனால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எவ்வளவு அவசரமாக, இன்றியமையாத நிலைமையில் எடுக்கப்பட்டன என்பதை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU V. ISVARMURTI : All the nine Engineers who were arrested were given to understand that they would be released on the eve of the Hon. the Chief Minister's foreign trip. It would have been very nice if their cases had been withdrawn. But they were kept in suspense till the return of the Chief Minister from his foreign visit. Only after the return of the Chief Minister, the cases were withdrawn. Even after the withdrawal of the cases, the departmental enquiry is going on. If these

[27th August 1970

nine Engineers should be subjected to a departmental enquiry, I want to ask the Hon. Chief Minister why all the other Engineers who went on strike were also not subjected to this enquiry. So, this is a case of isolating some Engineers and victimising them, so that the others are warned and so that this would act as a deterrent against any further agitation for a reasonable wage level.

Coming to the very important problem of Engineers,...

திரு. கே. ராஜாராம் : முதல் அமைச்சர் கேட்பதற்கு உறுப்பினர் அவர்கள் கவனமாக பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். இப்படி அவரவர் எழுந்து குறுக்கிட்டால் என்ன ஆவது ?

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : இது தமிழக சட்ட மன்ற மேலவை ; தமிழ் தெரிந்த உறுப்பினர் தமிழில் பேசினால் நல்லது. அப்படிப் பேசினால் நாங்கள்கூட நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். எனவே, இந்த வேண்டுகோளை வைக்கத்தான் நான் குறுக்கிட்டேன்.

THIRU V. ISVARMURTI : Now the Government have announced the revision of emoluments of the Electricity Board employees. They have now come out with the announcement, I think, about 250 categories of employees. The Engineers constitute only three or four categories. Why had not the Government announced about their reasonable demands also at the same time ? While those employees had put forward their demand after 1967, the Engineers are persisting in this demand since 1966 onwards. So, they could have come to a decision along with the other employees' demands. Not only that. The Hon. the Chief Minister has come forward with the announcement that the present wage revision compares very favourably with the emoluments that are being paid in Kerala. After I gone through the report, I found that the Hon. the Chief Minister had extended the tail-end rise in their emoluments. Perhaps they think the burden of paying this.....

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : The hon. Member has said "I gone through the report." Either he should say "I went through the report" or "I had gone through the report" or he can say in Tamil, "அந்த அறிக்கையைப் படித்தேன்" He is speaking neither English nor Tamil.

THIRU V. ISVARMURTI : My mother-tongue is not English. So, the slip of the tongue indicates that I speak from a genuine heart and not from an artificial heart. Perhaps the Government think that the burden of paying the Engineers after about 10 years from now will fall on some other Government which succeeds perhaps after 1972. I would request the Hon. the Chief Minister to raise the starting pay on a par with that in Kerala. By giving a special grade of 15 per cent to the Accounts Employees' Union on a par with the Engineers the Engineers have been humiliated and their status lowered in society.

27th August 1970]

[THIRU V. ISVARMURTI]

In conclusion, I would like to bring to the notice of the Government that, by not giving proper recognition, social and economic, they have created a discontent among the Engineers and that this area of discontent is spreading. In spite of the grave talk of completely energising the villages before 1972, I am constrained to say that the Engineers feel that this target will not be reached simply because they have no mind in it, they have no mind in their work, and they have not put in their mind to work with the Government to reach this target.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட மைண்டு இருக்கிறதோ, இல்லையோ ; மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இல்லை என்பது எனக்குத் தெரிகிறது. அதற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

THIRU V. ISVARMURTI : So, I would like to request the Government to come out, as soon as possible, with the announcement about the reasonable, justifiable request of the Electricity Board engineers and to withdraw the departmental enquiries against them and see that no partisan attitude is taken towards a highly intelligent sector of the society, because this present Government is known to be a Government of the intelligentsia. But, unfortunately, they have now begun to antagonise almost all the sections of the intelligentsia. The engineers are on the war-path. The medical graduates are dissatisfied. The teachers are not satisfied. The graduates are not satisfied. The Tamil Pandits are also not satisfied.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எல்லோரும் திருப்தியாக இருக்கிறார்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்தான் இல்லை.

THIRU V. ISVARMURTI : I would like to caution the Government to take note of this widening discontent in our society and request them to come forward with a humane approach to solve the problems of the engineers.

Thank you, Mr. Deputy Chairman.

*திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிக்க துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிற மின்சார போர்டின் வரவு செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்று நான் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார வாரியத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம் உண்மையிலேயே ஒரு நாட்டினுடைய வளர்ச்சித் திட்டத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கிறது. ஒரு நாட்டினுடைய வளர்ச்சி, அந்த நாட்டு மக்கள் மின்சாரத்தை எவ்வளவு பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. அது அந்த நாட்டினுடைய வளர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றது என்பதால்தான், மின்சாரத்திற்கு என்று தனியாக ஒரு வாரியம் அமைத்து, அதனுடைய

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

[27th August 1970]

வளர்ச்சியையும், அதனுடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் நாம் இவ்வளவு அக்கரையோடு விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தியாவிலேயே தமிழகம்தான் மின்சார வளர்ச்சியிலே முன் நிற்கிறது என்பதைப் பெருமையாகப் பேசி நாம் பாராட்டிக்கொள்கிறோம். ஆனால், இந்தச் சட்ட மன்றத் தொடரில் இந்த மின்சார வாரியத்தைப்பற்றி நாம் விவாதிக்கின்றபோது, சில நண்பர்கள் இதுவரை விவாதிக்கப்பட்ட முறைக்கு மாறாக இதில் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, புகுத்தி, இந்த மின்சார வாரியத்தை சாடி விவாதித்தது எனக்கு விந்தையாக இருக்கிறது. நேற்றுப் பேசின மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் கட்சியின் அடிப்படையிலே இந்த மின்சார வாரியத்தின் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, செயல்படுத்தப் படுகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். நண்பர்கள் அப்பொழுது குறுக்கிட்டுக் கேட்டபொழுது, “இதைத் தவிர வேறு என்ன பேசுவது என்று தெரியவில்லை எங்களுக்கு”, என்றார்கள், அதிலிருந்து தெரிவது என்னவெனில், மின்சார வாரியத்தின் திட்டம் இந்த நாட்டினுடைய வளர்ச்சியைக் கண்ணோட்டத்தில் கொண்டு மிகச் சிறப்பாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான். அதைக் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் இந்த அரசு நல்ல முறையிலே உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறது. எனவே, இதையெல்லாம் பாராட்ட மனம் இல்லாமல், இதிலே கட்சிக் கண்ணோட்டத்தைப் புகுத்தி மக்களுடைய கவனத்தை வேறு பக்கம் திருப்பும் நோக்கத்துடன் ஒரு திட்டமிட்ட செயல் நடைபெறுவதைக் கண்டு நாள் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். ஏனென்றால், இந்த மின்சார வளர்ச்சி நம்முடைய நாட்டில் தொழில் நிறுவனங்கள் மிகுதியாகத் தோன்றுவதற்கு உறுதுணையாக இருக்கிறது. இதை வைத்தே, ஒரு நாட்டினுடைய வளர்ச்சியும் அந்நாட்டில் தொழில் நிறுவனங்கள் அதிகமாகத் தோன்றுவதும் அமைந்திருக்கிறது என்கிறார்கள். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், கேரள மாநிலத்திலே, தொழில்களிலே ஈடுபட்டவர்கள் எல்லாம் தமிழகத்தை நோக்கி ஓடி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே பல தொழில்களை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். கொல்லம், ஆலப்புழை போன்ற இடங்களிலே தொழில்களை ஆரம்பித்து நடத்தியவர்கள் அவற்றை மூடிவிட்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வந்து ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கும் விளவன்கோடு தாலுக்காவிலே மாதிரம் 30 தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம், தமிழகத்திலே நிலவி வருகின்ற தொழில் அமைதியும், சட்ட ஒழுங்கு அமைதியும் நல்ல நிலையிலே காக்கப்படுவதுமே ஆகும். மற்றும், தமிழகத்திலே இருக்கும் மின்சார வாரியம் சிறிய தொழில் நிறுவனங்களுக்கு அதிகச் சலுகைகளை அளிக்கிறது, மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்கிறது போன்ற காரணங்களினால்தான் அந்தத் தொழிலதிபர்கள் எல்லாம் இங்கே வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இங்கே தொழில் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழகம் வளம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் நல்ல முறையிலே பல திட்டங்களை நமக்குத் தந்து கொண்டிருக்கிறது மின்சார வாரியம். நமது மின்சாரத் திட்டத்திலே 42 சதவிகிதம் அனல் மின்சாரத்தை நாம் உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். நீர் மின்சாரத்தை நாம் நம்பியிருக்கும்போது, கோடை காலத்திலே மின்சார

5-50
p.m.

27th August 1970] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

வெட்டுகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக அனல் மின்சாரத்தையும், அணு மின்சாரத்தையும் விஸ்தரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் விரிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அத்தோடு நின்றுவிடாமல், அனல் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யும்பொழுது, உற்பத்திச் செலவு மிகுதியாவதால், உபயோகிப்பவர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்க முடியாததால், மேலும் நீர் மின்சாரத்தை அதிகப்படுத்த என்னென்ன முயற்சிகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் இந்த அரசு என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. பரம்பிக்குளம் மின் திட்டம், ஆலியாறு மின் திட்டம், சோலையாறு மின் திட்டம், கோதையாறு மின் திட்டம் போன்ற நீர் மின் திட்டங்கள் எல்லாம் செயல்படத் துவங்கி, இந்த மின்சாரத்தை எடுத்து உபயோகப்படுத்தக் கூடிய நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது. மின் சக்தியை வழங்குகிற முறையிலே, ஆக்க வேலைகளைக் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளிலே மிகத் திறமையாக இந்த அரசு செய்து முடித்திருக்கிறது. அத்தோடு நின்று விடாமல், புதிய ஏழு நீர் மின்சாரத் திட்டங்களை, அதாவது பாண்டியாறு, புன்னப்புழா மின் திட்டத்தை வருகின்ற ஆண்டுகளிலே நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்த நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திலே அக்கரை கொண்டு இந்த அரசு எடுக்கும் செயல்களை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. எனவே, இதிலே தேவையில்லாத ஒரு கட்சி காழ்ப்பை நுழைத்து மக்களின் கவனத்தை வேறு பக்கம் திசை திருப்பும் அளவிலே இங்கே சிலர் பேசுவது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள் “திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடியின் கீழ் மின்சார வாரியத் தலைவர் வந்து நின்று விட்டார்”, என்று ஒரு பெரிய பழியைச் சுமத்தினார்கள். நான் அப்பொழுது நினைத்தேன், உறுப்பினர் அவர்கள் ரோடிலே செல்லும் பொழுது, கார் வந்தால், ஓரத்தில் பறக்கும் தி.மு.கழகக் கொடியின் கீழ் ஒதுங்கிவிடாமல் இருக்கும்பொருட்டு நடுரோட்டிலேயே சென்று ஆபத்தைத் தேடிக் கொள்ளக்கூடாது என்று. ஒரு பெரிய ஊர்வலம், தி.மு. கழக யூனியனைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் உட்பட்ட மின்சார ஊழியர்களின் தலைமையில், மின்சார வாரியத் தலைவரைச் சந்தித்த போது, அவர் உடனே வெளியே வந்து பேசும்பொழுது, பக்கத்திலே அந்தக் கொடி நின்றது. அந்தக் கொடியைப் பார்த்துவிட்டு, அதை அகற்றிவிட்டு வந்தால்தான், நான் பேசவேன் என்று அவர் சொல்லியிருக்க வேண்டுமென்று உறுப்பினர் அவர்கள் நினைக்கிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். மின்சார வாரியத் தொழிலாளர்கள் பேச்சு வார்த்தைக்கு முன் வந்ததை நான் பாராட்டி, அத்தகைய தொழிலாளர்களோடு உறவாடி இன்றைக்கு ஒரு சுமுகமான நிலைமையை உருவாக்கித் தந்த நம்முடைய முதல் அமைச்சருக்கு நமது நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது 28 ரூபாய் கேட்டோம், 40 ரூபாய் கொடுத்து விட்டார்கள் என்று அசோஸியேஷன் ஜர்னலில் குறிப்பிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எனவே இந்த அரசு குறிப்பிட்டவர்களுக்கு அதிகச் சலுகைகளைக் காட்டுகிறது என்று அரசு மீது குற்றம் சாட்டி, அதே சமயம் தொழிலாளர்கள் மீது அவர்கள் கொண்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

[27th August 1970]

டுள்ள கடும் உள்ளத்தைக் காட்டினார்கள். திடீரென்று என்ஜினீயர் பால் அனுதாபத்தைக் காட்டுவதுபோல் பேசினார்கள். இன்ஜினீயர் களோடு முதலமைச்சர் பேசி, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கு ஒப்புக் கொண்டதற்குப் பிறகு, இந்த நாட்டில் எல்லா மக்களும் வெறுப்பு அடையும் நிலையிலே ஒரு நாள் எந்தவிதமான அறிவிப்பும் இல்லாமல் திடீரென்று வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். நோய்வாய்ப்பட்டு அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டு இருளிலே அந்த நோயாளி அவதிப்படும் வகையிலே திடீரென்று ஸ்ட்ரைக் என்ற பெயரால் மின்சார இயக்கங்களை எல்லாம் அணைத்துவிட்டு, மக்களிடையே பெரும் வெறுப்பையும், கொந்தளிப்பையும் ஏற்படுத்திய ஒரு கூட்டத்தினரை உண்மையிலேயே நமது முதல் அமைச்சர் மன்னித்து அவர்கள் மனமாற நன்மை செய்திருக்கிறார்கள் என்று அவரை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். தொழிலாளர்கள் தூண்டுதலின் காரணமாகவும், மற்றவர்களின் சூழ்ச்சியின் காரணமாகவும் செய்த செயலே இது என்று இந்த அரசு அனுதாபத்தோடு அந்தப் பிரச்சனையைக் கவனித்து அவர்களைத் திருத்தும் வகையிலே காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் புதிய மின்சாரத் திட்டத்திலே எல்லா கிராமங்களுக்கும் 1972-க்குள்ளே மின்சார இணைப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும், இந்த அரசும் ஒரு இலக்கை, ஒரு கொள்கையை வைத்திருப்பது மிகவும் போற்றத் தகுந்த ஒன்றாகும். இது தமிழகத்திலே உள்ள வீடு தோறும் ஒளி ஏற்றுவதற்கு ஒப்பாகும். எனவே, இந்த நிலையிலே நாம் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, நமக்கு இப்பொழுது மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு மின்சார சக்தி இல்லை என்ற நிலை வரவில்லை. ஆனால், இங்கே வைத்திருக்கும் மின்சார வாரியத்தின் அறிக்கையிலிருந்து தெரிவது, 4 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 500க்கு மேற்பட்ட மெகாவாட் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதைச் சரிசுட்ட எல்லா விதமான முயற்சிகளையும் இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. மற்றும், மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற மக்களுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதற்கான கருவிகள், மின்சார இணைப்புப்பொருள்கள் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இன்னும் பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் ஏன் வரவில்லை, கட்டணம் கட்டியும் ஏன் கிடைக்கவில்லை என்ற குறையிருக்கிறது. ஆகவே மின் வாரியத்தாரும் அரசும் மின்சார இணைப்பு விரைவில் செய்ய ஊக்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வாறு செய்யப் படுகிறபோது, இப்போது எடுக்கப்பட்ட புதிய மின்சாரத் திட்டங்களில் கன்யாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள பரலியாறுத் திட்டம் உட்படுத்தப்பட்டிருப்பதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், எங்கள் மாவட்ட மக்கள் சார்பில். இப்போது கோதையாறு திட்டத்தால் 60 மெகாவாட் மின்சாரம் எடுக்கப்பட இருக்கிறது. இன்னும் மேலும் 60 மெகாவாட் எடுக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன். இதற்கடுத்தபடியாக பரலியாறுத் திட்டம் எடுக்கப்பட விருக்கிறது. இப்போது மைசூர், கேரளாவிலிருந்து மின்சாரம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்கள்

27th August 1970]

[திரு. வி. வெங்கா]

பக்கத்தில், தோவானைத் தாலூக்காவில் உலக்கருவி என்ற ஒரு அருவி இருக்கிறது. இதைக் குடிநீர் திட்டத்திற்குக்கூடப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த அருவியினை இப்போது பரலியாறுத் திட்டத்தோடு இணைத்துச் செய்வதால் நாம் பிற மாநிலங்களிலிருந்து வாங்கும் மின்சாரத்தை நிறுத்திவிடலாம் என்பதைச் சொல்லி இவ்வளவு திறம்பட நம் ஆட்சியில் மூன்று ஆண்டுகள் ஏழை எளிய மக்களுக்குக்கூட மின்சாரம் உபயோகிக்கக் கூடிய அளவிற்கு வந்திருப்பதற்குப் பாராட்டுத்தெரிவித்து 1972-க்குள் மின்சார வாரியம் மக்களுக்காக நல்ல முறையில் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி அமைகிறேன்.

*திரு. வி. வெங்கா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின் கண் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய ஆரம்பப் பேச்சைத் துவங்குவதற்கு அனுமதி அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் ஆளும் கட்சியின் உறுப்பினராக இருந்தபோதிலும், அத்தனை ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் அரசுடைய சார்பாக இயங்கக்கூடிய இந்த மின் வாரியத்தின் அறிக்கையைப் பாராட்டிப் பேசுகிறார்களே, நாம் இதற்கு மாறாக எதிர்த்துப் பேச வேண்டுமென்றுத் துருவித்துருவி அந்த அறிக்கையைப் பார்த்தேன். ஆனால் அதிலே அவர்களைக் குறைகூறுவதற்குக் கிஞ்சித்தும் கூட வழியில்லாத அளவிலே வாரியத்தார்கள் அவர்களின் அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு நாம் அவர்களின் அறிக்கையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில், அவர்கள் ஆற்றியிருக்கிற பணிகளை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் நாட்டிலே பெரிய அளவிலே அந்நிய நாட்டிலிருந்து கடன் பெற்றுச் செலவு செய்கிற நேரத்தில், நம்முடைய மாநிலத்தில் மின்சார வாரியம் 120 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எங்களின் கழக ஆட்சியில் திட்டமிட்ட பணிகளை நிறைவேற்றிய காரணத்தால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உண்டா இல்லையா என்ற கேள்வி எழுந்திருக்கிற இந்த நேரத்தில், கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சியிலே கடந்த 3 ஆண்டு காலத்தில் இந்த மின்சார வாரியம் 140 கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டின் மூன்றில் ஒரு பங்கு வருமானத்தை இந்தத் துறையினர் நல்ல வகையில் செலவு செய்ததற்கு இந்த மின் வாரியத்தாரை நான் பாராட்டுகிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது, அவர்கள் செய்துள்ள பணிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தீர்களா என்ற கேள்விக்கும் நான் பதில் சொல்ல இருக்கிறேன். 1962 முதல் 1967 வரை 11,371 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் எங்களின் மூன்றாண்டு கால ஆட்சியில் 11,540 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திட்டமிட்டு அவர்களால் செய்ய முடியாத காரியங்களைக் கழக அரசு அதிக அளவு செய்திருக்கிறது என்பதால் உள்ளபடியே இந்த அரசிற்கு அந்தப் பெருமை சாரும். அதோடு பம்புசெட் கணக்ஷண்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில், கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத்திட்ட ஐந்து ஆண்டு

[திரு வி. வெங்கா]

[27th August 1970]

6-00
p.m.

களில் 1,13,800 இணைப்புக்கள் மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு மாறாக இன்றைய தினம் கழக அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, 2,14,000 இணைப்புக்கள் இந்த அரசு கொடுத்திருக்கிறது என்றால், இந்த அரசிற்கு விவசாயிகளின் மீது இருக்கக்கூடிய பற்றுத் தான் அதற்குக் காரணம் என்று நான் கருதுகிறேன். இதைப் பொறுக்க மாட்டாதவர்கள்தான் இன்றைய தினம் விவசாயிகளை வேறு திசையில் திருப்ப வேண்டும் என்பதற்காகக் கோவையில் ஒரு சங்கடமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினார்கள். பின் அதற்கு வருந்துகிறதாகச் சொன்னார்கள். அந்தச் சம்பவத்திற்கு யாருமே வருந்துவார்கள். நேற்றுப் பேசிய திரு. பொன்னுவேலு அவர்கள் சொன்னார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில் இல்லாதது கோவையில் மட்டும் ஏற்பட்டதென்று சொன்னார்கள். எதற்காக என்று சொன்னால், கோவையில் 150 அடி ஆழத்திற்கும் கீழ் தண்ணீர் எடுக்கிறார்களென்று சொன்னார்கள். அது உண்மைதான். மற்ற மாவட்டங்களில் நெல், சோளம் போன்ற உணவு தானியங்களை விளைவிக்கிறார்கள். ஆனால் கோவையில் தான் “கமர்ஷியல் ப்ராடக்ட்ஸ்” என்று சொல்லக்கூடிய வியாபாரப் பொருட்களை விளைவிக்கிறார்கள். கோவை மாவட்டத்தில்தான் அதிகமான லாபம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கிறது. அப்படி லாபம் அடைகிற பேரரிய முதலாளிகள்தான், பழைய அமைச்சர் திரு. மன்றாடியார் போன்றவர்கள்தான் இதைச் செய்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது, இந்த அரசு எந்தத் தவறையும் செய்யவில்லை என்றாலும், ஏதாவது ஒரு குறை சொல்ல வேண்டும், அப்படிச் சொல்லி 1972 தேர்தலில் லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இப்படிச் செய்கிறார்கள். இன்றைய தினம் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் 1972-க்குள் ளாக எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதியைப் பெருக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிய நேரத்தில், நமது எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள், 1972 தேர்தலுக்கு ஏதோ பதுங்குவதற்கு இப்போது ஏற்பாடு செய்கிறேமென்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். நீங்கள் உங்களின் ஆட்சிக் காலத்தில்கூட இதைச் செயல்படுத்த முடியவில்லை. ஆனால் எங்களின் முதலமைச்சர் அவர்கள் எந்த வசதியும் இல்லாதபோதுகூட, வாரியத்தைக் கலந்து கொள்ளாமல் கூட, மின்னிணைப்புச் சாதனங்கள் இருக்கின்றனவா என்று கூட ஆராய்ச்சி பண்ணாமல் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வாரியம் மின்னிணைப்புத் தரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒப்புக் கொண்டதற்காக உள்ளபடியே அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அது மாத்திரமில்லாமல், 1969 வரையில் 32 ஆயிரத்து 722 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்திருப்பதாக வாரியத்தின் அறிக்கையில் பார்க்கிறோம். இதிலே 1969-70-ல் 3,950 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகப் புள்ளி விவரம் தெரிவிக்கிறது. 1950-லே முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் துவங்கிய காலத்தில் 1813 கிராமங்களுக்கு ஏற்கெனவே தமிழகத்தில் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1950-லிருந்து 1966 வரை இன்றையக் கழக அரசு ஏற்படுவதற்கு முன் வரை, மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் இந்த அளவுக்குத் தான் அவர்கள் மின் இணைப்புக்

[திரு. வி. வெங்கா]

கொடுத்திருந்தார்கள். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் சராசரியாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1700 கிராமங்களுக்குத்தான் அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் கொடுக்க முடிந்தது. ஆனால் கழக அரசு மாறாக 1969-70-ல் சராசரி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3,900 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறது. இது மிக்க மகிழ்ச்சிகரமான காரியம். இது வரவேற்கத் தக்க ஒன்றாகும். மேலும் 1970-71-லே 11,000 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க முடியுமென அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு இப்படிச் கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க அதிகாரிகள் திட்டமிட்டு அதற்கு வேண்டிய உபரி சாதனங்களைக் கொள்முதல் செய்து வைத்திருக்கவில்லை. இருந்தாலும், அவர்கள் இந்த அளவிற்கு அக்கறையோடு செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்று அரசின் கொள்கையை உணர்ந்து தக்க முறையிலே வேண்டிய சாதனங்களை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அந்த வாரியத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1969-70-லே 1076 ஹரிஜன குடியிருப்புகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டதாகக் கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த 20 ஆண்டுகளிலே 3,200 ஹரிஜன குடியிருப்புகளுக்குத்தான் கடந்த கால அரசால் மின் இணைப்பு கொடுக்க முடிந்தது. ஆனால் கழக அரசு 20 ஆண்டு காங்கிரஸ் அரசுதனையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இணைப்பை மிகக்குறுகிய காலத்திலே, ஒரே ஆண்டில் செய்து முடித்திருக்கிறது. இந்த அரசு ஹரிஜனங்களின் நல் வாழ்விற்காக, அந்தச் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக மிகவும் பாடுபட்டு வருகிறது என்பதை இது எடுத்துக் காட்டும். அதற்காக இந்த அரசின் பணியைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்த வாரியம் செயல்படுவதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. அதிலே சிறிதுகூட உண்மையில்லை என்பதைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆளுங் கட்சி உறுப்பினரான எனக்கே என்னுடைய கிணற்றில் மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்காகக் கேட்டு 1½ ஆண்டுக் காலமாகியும் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. நான் மனுச் செய்திருந்து இவ்வளவு கால தாமதமாகியும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படாமலிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி இருக்கிற நேரத்தில், இந்த வாரியம் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு செயல்படுவதாகச் சொல்வதிலே அர்த்தம் இல்லை. அந்த விதமான சூழ்நிலை இல்லை. இன்றைய தினம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதிலே அதிகாரிகள் நல்ல ஊக்கத்தோடு பணியாற்றுகிறார்கள். இருந்தாலும் பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடு காரணமாக மின் இணைப்பைக் கொடுப்பதிலே சிறிது கால தாமதமாகிறது. இதை இந்த அரசு கவனித்து அதை மாற்றி விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதிலே தாமதத்தைத் தவிர்க்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரெமியூனேரேஷன் விதியைத் தளர்த்தி உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு விரைவிலே மின் இணைப்புக் கொடுக்க வாரியத்திற்கு உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை அமுல் செய்வதில் மட்டும் உணவுத் தட்டுப்பாட்டை நீக்கிவிட முடியாது. உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால், விவசாயத்தில்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [27th August 1970]

ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு விரைவிலே மின் இணைப்புக் கொடுக்க வகை செய்ய வேண்டும். இப்படி மின் இணைப்புக் கொடுப்பதிலே 9 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்கிறார்கள் என்றாலும், நாட்டின் முக்கியத் தேவையான உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதிலே இதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும், தமிழர்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் பாடுபடுகின்ற இந்த அரசையும் வாரியத்தையும் பாராட்டி மேலும் நல்ல முறையிலே பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

6-10
p.m.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது வழக்கமாக வருடா வருடம் புகழ் மாரி பாடுவதுதான் வழக்கம். இந்த வருடமும் புகழ்மாரி பாட வேண்டியதுதான். இது வழக்கமான, சம்பிரதாயமான காரியமாக இருந்து வருகிறது. இந்த வாரியம் தொடர்ந்து நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால், இந்த வாரியம், நண்பர் திரு. வெங்கா சொன்னதுபோல, துரிதமாகச் செயல்பட வேண்டும் என்பதுதான். விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு, எனர்ஜி கொடுப்பதற்கு இன்னும் துரிதமாக வேலைகள் நடைபெற வேண்டுமென்றுதான் இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை, இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை ஜில்லா அளவிலே நடக்கும் கூட்டங்களில் மற்ற எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் விட மின்சார இணைப்புப் பிரச்சனைதான் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. 1972-க்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டு விடும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள். இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால், அது உண்மையிலேயே வரவேற்கக் கூடியதுதான். நாட்டிலே எல்லாக் காரியங்களையும்விட விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதுதான் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

அடுத்து, நகரங்களில் தொழிலதிபர்களுக்கு, தொழிற்சாலைகளுக்கு விரைவிலே மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கிராமங்களில் உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு விரைவில் மின்சார வசதி கிடைப்பதில்லை. இதுதான் இன்று நாட்டிலே பரவலாக அழுத்தமாக உள்ள அபிப்பிராயமாகும். தொழிற்சாலைகளுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய வகையிலே கட்டணம் குறைவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சலுகை அளிக்கப்படுவதில்லை. விவசாயிகளுக்கும் மின்சாரக் கட்டணத்தில் சலுகை இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற மாநிலங்களைவிட தமிழகத்தில் தான் மின்சார மயமாக்கும் காரியம் வேகமாக நடந்துகொண்டு வருகிறது. அதற்கான ஏற்பாடுகளை வாரியம் செய்து வருகிறது. இனிமேல் மின்சார உற்பத்தி செய்வதற்கு இட மில்லாத வகையில் ஏற்பாடுகள் நடந்து முடிந்துவிட்டன. இன்றைக்கு இங்கே மின்சார வசதியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால், ஹைட்ரோ-

27th August 1970]

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

எலக்ட்ரிக் பவர் அல்லது தண்ணீர் மூலம் மின்சாரத்தை உண்டாக்குவதற்கு வழியில்லை. அனல் மின்சாரத்தை தயார் செய்வதென்றால் அதிகம் செலவாகும். ஹைட்ரோ-எலக்ட்ரிக் பவர்தான் குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆனால் எதிர் காலத்திலே நமக்கு அதிகமான அளவிற்கு மின்சாரம் தேவைப்படுகிறபோது, தண்ணீர் மூலம் கிடைக்கும் மின்சாரத்தை மட்டும் நம்பிப் பயன் இல்லை. மற்ற மாநிலத் தொழிலதிபர்கள் இந்த மாநிலத்திற்கு வந்து இங்கே தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு வாய்ப்பாக அனல் மின்சாரத்தை அதிகப் படுத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு நியாயமான அளவிற்குச் சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும். மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கொஞ்சம் குறைத்து அவர்கள் மேலும், மேலும் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அனல் மின்சாரத்தை அதிகப் படுத்துவதற்கு நெய்வேலியிலே இரண்டாவது, மூன்றாவது நிலைத் திட்டங்களை விரைவிலே அமுல் செய்ய வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே அதிக அளவு மின்சாரம் தயாராவதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் ஒன்றைச் சொன்னார்கள் : தெற்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற எல்லா மின்சார வாரியங்களையும் சேர்த்து ஒரு “கிரிடாக்” அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே ஆதரிக்கிறேன். அப்படிச் செய்துவிட்டோமானால், பக்கத்து மாநிலங்களிலேயிருந்து நாம் மின்சாரத்தை அதிக விலைக்கு வாங்குவதை நிறுத்திவிடலாம். உதாரணமாக மைசூர் மாநிலத்திலே “ஹைட்ரோ-எலக்ட்ரிக் பவர்” அதிகமாக இருக்கிறது. அதையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு “கிரிட்டாக்” கார்ப்பரேஷன் மாதிரிச் செய்துவிட்டால் எல்லா மாநிலங்களுமே கட்டுப்படியான விலைக்கு மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். எனவே, இது விஷயமாகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதை இந்த மன்றத்திலே நான் ஆதரிக்கிறேன். எனவே, இது விஷயமாக என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதையெல்லாம் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசி யாக, ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நடைமுறையிலே நடந்த காரியங்கள் எல்லாம் நன்றாக நடந்திருக்கின்றன. எல்லோருக்கும் வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் கடனுக்கு மாத்திரம் ரூ. 6.99 கோடி கொடுக்க ஏற்பாடு பண்ணியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எத்தனை கோடி ரூபாய்க்கு அந்த 7 கோடி ரூபாய் என்று விவரம் கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்களிடம்கூட நான் கேட்டேன். ரூ. 700 கோடி என்றால் அது 3 பர்சன்ட் கூட ஆகாதே என்று கேட்டேன். எனவே, அதை எல்லாம் வியாபார முறையிலே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நல்ல காரியம் செய்யும் பொழுதும், வாங்குகிற ரூபாய்க்கு வட்டிப் பணமாவது கட்டுப்படி ஆகும்படி காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [27th August 1970]

கடைசியாக, இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் “ஸ்ட்ரைக்” பற்றிப் பேசினார்கள். இதிலே நான் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். போலீஸ்கூட ஸ்ட்ரைக் பண்ணினால் மன்னித்து விடலாம். ஆனால், இந்த மின்சார வாரிய ஊழியர்கள் “ஸ்ட்ரைக்” பண்ணி ஏதாவது செய்துவிட்டால், இந்த ஜனங்கள் படுகிற கஷ்டம் இருக்கிறதே, அதைக் கற்பனை பண்ணக்கூட பயமாக இருக்கிறது. இந்த மாநில மக்கள் மின்சாரத்தை வாழ்க்கையில் அடிப்படையாகத் தேவையாக அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சார விளக்குகள் எரியவில்லை என்றால், அந்த நேரத்திலே என்ன நடக்கும் என்று நம்மால் கணித்துக் கூற முடிவதில்லை. என்னுடைய கடைக்குள்ளே நான் உட்கார்ந்திருக்கும்போதுகூட, எவர்களாவது உள்ளே புகுந்து ஏதாவது செய்து விடுவார்களோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மின்சார ஊழியர்கள் ஈவு இரக்கம் உடையவர்களாக இருந்தால், இது மாதிரி திடீரென்று “ஸ்ட்ரைக்” செய்ய மாட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் “ஸ்ட்ரைக்” செய்யும்பொழுது, என்னென்ன நடக்கும் என்பதை அவர்கள் கொஞ்சம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். எனவே, இவைகளை எல்லாம் அவர்கள் உணர்ந்து பொறுப்புடன் நடக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அவர்கள் கட்டுப்பட்டு நடக்காமல் இந்த மாதிரி திடீரென்று “ஸ்ட்ரைக்” செய்தால், அவர்கள் இந்த மாதிரியான காரியங்கள் செய்யாமலிருக்கும் பொருட்டு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, அவர்கள் அதற்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, எனது உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி : மாண்புமிக் துணைத் தலைவரவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சில கிராமங்களில் மின் குமிழிகள் இல்லாததால், விளக்குகள் சரியாக எரிவதில்லை. இது சம்பந்தமாக எங்களுடைய மாவட்ட அபிவிருத்திக் கூட்டத்திலே கேட்கப்பட்டபொழுது, சரியான படிக்கு மின் குழமிகள் கிடைக்கவில்லை என்று பதில் கிடைத்தது. குறிப்பாக, நான் வசிக்கின்ற ஆரல்வாடிமொழி டவுன் பஞ்சாயத்தில் சுமார் 224 தெரு விளக்குகள் இருக்கின்றன. சென்ற ஜனவரி முதல் கடந்த 7-7-1970 வரையில் பஞ்சாயத்து ஆபிசில் இருக்கிற கணக்குப் படி இப்பொழுது 182 விளக்குகள் எரியவில்லை. பாக்கியுள்ள 42 விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சென்ற 20-ஆம் தேதி வரை 20 விளக்குகள்தான் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் திருக்கொச்சி ராஜ்யத்தின்கீழ் இருந்த சமயம், அப்பொழுதுள்ள சர்க்காரால் மின் விளக்குகள் போடப்பட்டன. அதற்குப் பின்னால் இதர கிராமங்களுக்கு எல்லாம் நமது அரசு மின் விளக்குகளை விஸ்தரித்தது. அந்த சமயத்தில் அவர்கள் போட்ட அந்த மின் குழமிகள் திருகு ஆணி போட்ட மாதிரி இருந்தன. ஆனால் இப்பொழுது அம்மாதிரியான மின் குழமிகள் கிடைக்கவில்லை, அதனால் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று பதில் சொன்னார்கள். இந்த நிலையில் இருநில சில பஞ்சாயத்துக்கள் அந்த மாவட்டத்திலே மூழ்கிக்

27th August 1970]

திரு கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி

கொண்டிருக்கின்றன. இந்தக் குறையை நமது அரசு நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த மாதிரி மின் குழுமிகள் கிடைக்காமல் இருந்ததால், இப்பொழுது கிடைக்கிற மின் குழுமிகளை அதிலே சரியாக இணைப்பதற்கான கருவிகளை சப்ளை செய்ய வேண்டிய தன் அவசியத்தை நான் இங்கே வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்த ஆரல்வாய்மொழி டவுன் பஞ்சாயத்து எல்லையில் 700-க்கு மேலான மின் இணைப்புகள் இருக்கின்றன; ஒரு மின் நூற்பு ஆலை, ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. எனவே, அந்தக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ஒரு சிறந்த பஞ்சாயத்தாக ஆரல்வாய்மொழி பஞ்சாயத்து விளங்குகிறது. அப்படியிருந்தும் அங்கே தனியாக ஒரு பில் கலெக்டர் இல்லாததை நினைத்து நாங்கள் பல முறை குறை சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் இதுவரை தனியாக அங்கே ஒரு ஆபீஸ் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அந்த மாதிரி ஒரு தனியான ஆபீசும், ஒரு பில் கலெக்டரும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்தோடு, இந்த மின்சார இலாகாவானது நல்ல வளர்ச்சியடைந்து, மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே சேவை செய்து வருவதை நான் பாராட்டுகிறேன். அத்தோடு நம் முடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே கோதையாறு மின் திட்டம் முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. அதிக அளவு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலையிலே இருப்பது கண்டு நான் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதையொட்டி பல தொழில்கள் அங்கே ஆரம்பிக்க வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், இந்த மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையை நான் பாராட்டி என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி: மேதகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அறிஞர்களும், சான்றோர்களும் ஆன்றோர்களும் கூடியிருக்கக்கூடிய இந்த அவையில் என்னையும் இடம் பெற வைத்த ஏற்றமிகு ஆசிரியர் குலத்தை நான் இந்த நேரத்தில் நன்றியோடு நினைவு கூறுகிறேன். இதே நேரத்தில் என்னுடைய மதிப்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரியவராக வங்கக் கடல் ஓரத்தில் துயில் கொண்டிருக்கிற என்னுடைய அண்ணனை நினைத்து அவருக்கு என்னுடைய அஞ்சலியைச் செலுத்தியும், “திசை எட்டும் தன் புகழை வைத்தோன், தென்னவர்கோன் அண்ணா” அன்னவருக்குப் பின் போந்த சின்னவர், சிரிமைத் தமிழாக இருக்கக்கூடிய” என்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்களின் கால் மலர்களையும், நாவலர் அவர்களின் காலடிகளையும் என் கை மலரால் தொழுது என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

6-20
p.m.

இந்த 1969-70-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் துணை நிதி நிலை அறிக்கையையும், தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையையும் மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் திரு. ராமன் அவர்களுக்குப் பதிலாக இங்கே வைத்து, அதன்மீது அவர்கள் ஆற்றிய உரையையும், நிதி நிலை அறிக்கைகளையும் நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்று, என்னுடைய சில பல கருத்துக்களை இந்த அவையிலே வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி]

[27th August 1970]

விவாதிக்கக்கூடிய தகுதி படைத்ததே தவிர இந்த மேல் அவை இவை பற்றி வாக்கெடுப்பில் கலந்துகொள்ள வழி இல்லை என்று சொன்னாலும், ஆழ்ந்து சிந்தித்து அது தருகின்ற கருத்துக்களை ஏற்கக்கூடிய நிலையிலே நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று வாரியம் தெரிவிக்கக்கூடிய ஜனநாயக சங்கொலியோடு இந்த உரை இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அத்தோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த மாநிலத்தில் திட்டத் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இந்தத் துறைக்காகச் செலவிடப்படுவதும், 71,000 பணியாளர்களைக் கொண்டும், 1971-ஆவது ஆண்டு முடிய 46,676 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புத் தரக்கூடிய நிலையிலே இந்த வாரியம் விளங்குவது குறித்து நான் நன்றியோடு அதனை உற்றுப் பார்க்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், 1972-ஆம் ஆண்டுக்குள்ளாக எஞ்சியுள்ள ஊர்களுக்கு ‘‘சிறப்பு சிறுநீர் மின் வளர்ச்சித் திட்டத்தின்’’ கீழ் மின்சாரத்தைக் கலைஞர் அவர்கள் கொடுத்தது, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற இருக்கிறார்கள் என்பதை நினைக்கும்பொழுது, என்னுடைய நினைவு பின் நோக்கிச் செல்லுகிறது.

ஏறத்தாழ 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கடலோரக் காவிரிப் பூம்பட்டினம் இரவிலே எப்படி இருந்தது என்பதுபற்றி இளங்கோவடிகள் கூறியிருப்பது எனது நினைவிற்கு வருகிறது. வண்ணமும், சாந்தும், மலரும் விற்கக் கூடியவர்கள் மிக அழகான விளக்குகளை வைத்திருந்ததையும், தட்டார்கள் அழகு மணி ஆபரணம் செய்யக் கூடிய வகையிலே விளக்குகள் வைத்திருந்ததையும், பிட்டு வணிகர்கள் பிட்டுகளை முறையாக வைத்து விற்கும் விளக்குகளையும், அப்ப வணிகர்கள் தண்டு விளக்குகள் வைத்திருந்ததையும், அயல் நாட்டு ஆரணங்குகள் பல்வேறு பண்டங்களை விற்க வைத்திருந்த விளக்குகளையும், இடையிடையே மீன் விற்கக்கூடியவர்கள் மீனை விற்ப்பதற்கு அதுதக்க வைத்துக்கொண்டிருந்த விளக்குகளையும், நிலை தெரியாது ஓடும் கப்பல்களை இந்த இடத்திற்கு வாருங்கள் என்று சொல்லும் கலங்கரை விளக்கும், மீன்களைப் பிடிக்கும் மீனவர்கள் தங்களுடைய கலங்களிலே வைத்திருந்த விளக்குகளையும் மொழிபெயர் தேயத்தார் வைத்திருந்த விடி விளக்குகளையும், இப்படி எண்ண முடியாத அளவுக்கு விளக்குகள் அந்த காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே ஏற்றப்பட்டிருந்தன என்று குறிப்பிடுகிற இளங்கோவடிகள், ‘-மாவு கலந்தாற் போல் விளங்கும் மணலில் வெண்கடுகு கிடந்தாலும் புலப்படுத்தும் விளக்குகள்’’ என்கிறார். ‘‘வண்ணமும் சாந்தும் மலரும் சுண்ணமும்-பண்ணியப் பகுதியும் பகர்வோர் விளக்கமும் - செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமும் - காழியர் மோதகத்து ஊழறு விளக்கமும் - கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமும் - நொடை நவின் மகடுஉக் கடைகெழு விளக்கமும் - இடையிடை மீன் விலை பகர்வோர் விளக்கமும் - இலங்கு நீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும் - விலங்கு வலைப் பரதவர் மீன் திமில் விளக்கமும் - மொழி பெயர் தேளத்தோர் ஒழியா விளக்கமும் - கழிபெரும் பண்டங் காவலர் விளக்கமும் - எண்ணு வரம்பு அறியாஇயைந்து ஒருங்கு ஈண்டு - இடிக் கலப்பன்ன ஈரயில் மருங்கிற் - கடிப்பகை காணும் காட்சியதாகிய - விரை மலர்த் தாமரை வீங்கு நீர்ப் பரப்பின் - மருத வேலியின் மாண்புறத் தோன்றும் - கைதை வேலி நெய்தலங்

27th August 1970] [புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி]

கானல்” — இப்படிப் பாடியிருக்கிறார் இளங்கோ வடிகளார். இப்படிப் பட்ட ஒரே ஒரு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைத் தான் பண்டைய சோழ வேந்தன் கரிகாலனால் உருவாக்க முடிந்தது. ஆனால் எங்களுடைய ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதைப் போல இன்றைய தினம் 46,000 பூம்புகார் பட்டினத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை எதிர்த் தரப்பினருங்கூட வரவேற்க வேண்டும்.

ஆனால் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் இங்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். ‘வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம்’ என்று நீங்கள் சொன்ன வாக்குறுதியில், திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆம், எங்கள் ஆட்சியில் வசதியற்றோருக்கு நிச்சயமாக வரியில் சலுகை யளித்து வசதியைப் பெருக்குவோம். ஆனால் வசதி உள்ளவர்களுக்கு அதிகமான வரி உண்டு. இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக பஸ் முதலாளி கள் பேருந்துக்கு நாங்கள் கூட்டிய வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். ஆனால் முதல்வர் அவர்கள் அப்படி வரியைக் குறைக்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத்திட்ட முடிவில் தமிழ்நாட்டிற்கு 530 மெகவாட் மின்சாரம் பற்றாக்குறையைக் இருக்கும் என்று அறிக்கை கூறுகிறது. இந்தப் பற்றாக்குறையை நீக்கும் வகையில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலங்களிலேயே முடியக்கூடிய சோழாட்டிபுழா, சுருளியாறு, சேர்வ லாறு, நெல்லித்துறை, பரலையாறு, காடம்பாறை ஆகிய நீர் மின் திட்டங்களால் பெறக்கூடிய 315 மெகவாட் மின் உற்பத்தியுடன் — நடுவன் அரசு — கொள்கை அளவில் ஏற்றுள்ள 200 மெகவாட் மின் திறன் உள்ள கல்பாக்கம் அணுமின் சக்தி நிலையத்தையும், நெய்வேலி யில் 600 மெகவாட் உருவாக்கித் தரும் அனல் மின் திட்டத்தையும் பற்றி மத்திய அரசிடம் தொடர்பு கொண்டு தேவையான மின் சக்தி பெற அரசு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துவருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று.

அனல் மின் திட்டங்களால் செலவு அதிகமாகும் என்று சொன்னார்கள். நான் வாதத்திற்குச் சொல்கிறேன். அண்ணல் காந்தி அவர்களின் இலட்சிய திட்டமான சுதர்த் திட்டத்தால் செலவு அதிகமாகத்தான் ஆகிறது. மது விலக்குத் திட்டத்தால் அதிக இழப்பு ஏற்படுகிறது. இவைகளுக்காக அவற்றையெல்லாம் நாம் விட்டுவிடவா செய்கிறோம்? அதேமாதிரி இதையும் நாம் ஏற்கவேண்டும். மின் ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் உயர்த்தியிருப்பதை எதிர்த் தரப்பினர் பாராட்ட வேண்டும். பொதுவாக ரூ. 200-ம், அதற்குக் குறைந்த ஊதியம் பெறுவோருக்கும் ரூ. 32 கூடுதலாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலும் தினக் கூலிக்காரர்கள் மாதச் சம்பளக்காரர்களாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவற்றைப் பாராட்ட வேண்டும். கோவை மாவட்டப் போராட்டம்பற்றி இங்கே எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் கோவை மாவட்டத்தில் நிகழ்ந்த விவசாயப் போராட்டத்தால் ஏற்பட்ட உயிர் இழப்பிற்கு எங்களின் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் மரமாக நிற்கவில்லை. மனிதாபிமானத்தின் தேவனாக நின்றார். பாரை யாகத் திகழவில்லை. பண்பின், அன்பின், பாசத்தின் உறைவிடமாக விளங்குகிறார்.

[புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி]

[27th August 1970]

தொழில் வளர்ச்சிக்கு மின் கட்டணக் குறைப்பு அனைவரையும் ஈர்க்கத் தக்க ஒன்று. புதிய தொழிலுக்கும், இராக் காலங்களில் மின் சாரம் பயன்படுத்தும் நிறுவனங்களுக்கும், சென்னை அனல் மின் பகுதியில் மின்சக்தி உபயோகிப்போருக்கும் கட்டணக் குறைப்பு மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகும். குறைகள் எனும் பெயரில் சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

மீட்டரைப் பார்க்கச் செல்கிறவர்கள் அதனைப் பார்த்துத் தோராயமாகக் கணக்கு எடுத்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். இரண்டு அல்லது மூன்று திங்களுக்குப் பிறகு அதிகக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இது கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று.

வேளாண்மை விசை ஏற்றங்களுக்கு விரைந்து மின் இணைப்புத் தர மின்சார சாதனங்கள் (Electrical Equipment) பற்றாக்குறை நேரிடுவதை வாரியம் தவிர்க்க வேண்டும்.

1972-க்குள் மின் இணைப்பு தமிழகச் சிற்றூர்கள்தோறும் தருகின்ற போது, வானம்பார்த்த பூமிக்கு முதலிடம் தருதல் வேண்டும்.

தொழில்களுக்குத் தற்போது தொழில் வணிகத் துறை மூலம் கொடுக்கப்படும் மின்சார உதவித்தொகை (Power Subsidy) மாவட்ட அளவில் பலவிடங்களில் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை — காரணம் சரியான விளம்பரமின்மை — கேட்போர் பலருக்கும் கிடைக்காத நிலை. இதை ஆய்ந்து பலரும் பயனைத் துய்க்க வழிவகை செய்தல் வேண்டும்.

மின்னிணைப்பு 1972-க்குள் முழுமை செய்யும் திட்டத்தில் பொருள் பற்றாக்குறை ஏற்படுமானால் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு வங்கியின் மூலம் பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

1922-ல் உருவாக்கப்பட்ட சட்டம் என நம்புகிறேன். நகர்மன்றம் தானே தனக்குத் தேவையான மின் வசதிகளைச் செய்துகொண்டு பிறகு வாரியத்தினின்று பொருள் பெறலாம் என்று அச்சட்டம் இருப்பதாக அறிகிறேன். அதனைச் செயலுக்கு கொண்டு வருவது நகர வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவியாகும்.

ஒவ்வொரு சிற்றூருக்கும் ஒரு உதவியாளர் (Helper) அவசியம் வேண்டும்.

“வன்கண் குடிகாத்தல் கற்று அறிதல் ஆள்வினையோடு ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு” என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகை சொல்லியபடி ஆட்சி நடைபெறுகிறது. அதன் தலைவராகக் கலைஞர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் கீழ் செயல்பட மாண்புமிகு அமைச்சர் இராமன் அவர்கள் மின் வாரிய அமைச்சராக இருக்கிறார்கள் என்பதில் மகிழ்வைத் தெரிவித்து, வாரியத்தின் தலைவருக்கும் பணியாளருக்கும் வாழ்த்தும் வணக்கமும் சொல்லி, இந் நிதி நிலை அறிக்கைகளை மனப் பூர்வமாக வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

27th August 1970]

[THIRU. A. R. DAMODARAN]

*THIRU A. R. DAMODARAN : Mr. Deputy Chairman, Sir, in view of the very brief time that you have allotted to the Members due to the pressure of time, of course, I shall confine myself to a few remarks regarding the Electricity Board and if I do not waste the time of the Members of the House in paying compliments for the very excellent work that is being done and that has been done by the Electricity Board, it is not due to lack of willingness, but entirely due to lack of time.

6-30
p.m.

The first comment that I would like to make is that in placing the financial statement before this House, the Electricity Board has been rather remiss in the delay in submitting the Administrative Report. We have received the Administrative Report of the Electricity Board only for the year 1967-68. It is unfortunate that being in the year 1970, we should not have before us the Administrative Report of a later year. In the financial statements that have been placed before us, the many details that are available in the Administrative Report are not available and it puts the Members to serious inconvenience in being able to judge the performance of the Electricity Board. My hon. Friend Thiru Jayarama Reddiar raised a very pertinent point that in the entire financial statements that had been placed before us, there was no mention of the amount of loan that had been taken from the Government of Tamil Nadu, with the result we were not able to judge whether the entire interest that accrued to the Government of Tamil Nadu during the year 1969-70 had been paid or whether this Rs. 6.99 crores represented approximately 30 to 40 per cent of the total interest dues from the Electricity Board. I would like to make the suggestion that while the Electricity Board places the financial statements before both these Houses, they should, in case the Administrative Report for a later year is not available, print along with the financial statement an assets and liabilities statement of the Electricity Board so that we may know how the Rs. 400 crores capital outlay in the Electricity Board is distributed between various systems, how much stock inventory is being carried by the Electricity Board, and various other details, which I am not able to gather from this brief financial statement that has been given to us.

Having mentioned this, Sir, I would like to state that in the revision of tariffs, the point that was made by my hon. Friend Thiru Narayana-swami, namely, that there should be some review of the thermal surcharge that is being levied in the Madras Thermal areas, as it is called, should be tackled by the Electricity Board. I am aware of the fact that some concessions have been granted after the Working Group went into the tariff questions, but the exact amount of concessions that have been granted have not been stated very clearly in the report that has been given to us. I would like the Electricity Board to append to this statement also a statement of the tariffs that are levied for various goods and services, for various consumers and institutions, so that Members

[THIRU A.R. DAMODARAN]

[27th August 1970]

may know how much is levied for each industry. I am aware of the fact that in the Madras Thermal area, in spite of the concessions that have been granted by the Government of Tamil Nadu, the Electricity tariffs — industrial tariff — is still high, the highest amongst all the Electricity Boards of our country. In this connection, I would like to state that we should separate the question of agricultural tariff and not mix it up in any way with the industrial tariff. As it is an extremely difficult task to rationalise the tariff, not only our Electricity Board, but Electricity Boards and Utility Concerns in all the advanced and developed countries of the world have a terrible time in fixing the tariff, because it is not merely a question of deciding the cost to the consumer but the ultimate effect that it would have on the particular industry which power is expected to serve. That is why a special tariff is given for the aluminium industry because 33 to 40 per cent of the raw material cost of an aluminium factory lies in the consumption of electric power. Frequent demands are made, when considering the question of agricultural tariff, that we should increase the industrial tariff by one or two paise per unit and bring down the agricultural tariff. I have no objection, if for economic reasons — and there are political reasons also — it is necessary for us to go slow in raising the agricultural tariff. We have raised it recently from 8½ paise to 9 paise. It is not a very significant increase. In fact, if the truth is to be told, it could have been a little more than what has been done. But, obviously because of the pressure of political happenings, it has not been possible for the Electricity Board to take an entirely rational economic view of the situation. Sometimes we have to dispense with economic views. It is being done by the Government of India in a number of steps and I do not see why the Government of Tamil Nadu should not do this in this very simple case. We have fixed a reasonably low tariff for agricultural corrections. But the only thing I wanted to say was this. In trying to bring down the agricultural tariff, I would request the hon. Members of both the Houses not to say that the industrial tariff should be loaded, because the State of Tamil Nadu and its citizens stand to lose a great deal, if industries migrate from our State to the neighbouring States of Kerala, Karnataka or Andhra.

Sir, we have been told that the Electricity Board is not making sufficient profit. From a study of the statement, it may look as if the surplus that is generated is not adequate. But I have a feeling that there are certain hidden resources of the Board which are transferred to the Government of Tamil Nadu and which do not appear in the financial statement. I have already made a reference to it during the Budget speech when I stated that a very significant item of the Budget of the Government of Tamil Nadu included an item of ten to eleven crores of rupees, which is the tax that is levied on the consumption of electric power. My real feeling is that this tax on power consumption which contributes about

27th August 1970] [THIRU A. R. DAMODARAN]

11 to 12 crores of rupees to the Government of Tamil Nadu — to the exchequer of the State — should be transferred to the Electricity Board for one very simple reason. What is happening now is that this Rs. 10 crores is being collected by the Government and given as a loan to the Electricity Board for its development projects. On this ten crores of rupees the interest charged is 7 per cent and almost Rs. 70 lakhs will have to be paid by the Electricity Board if it borrows Rs. 10 crores from the Government of Tamil Nadu. I do not think it is fair that this sales tax collection, the tax on power which is 20 per cent of the consumption charge, should be retained by the Government. It should be an outright transfer to the Electricity Board so that its interest charges may be reduced and perhaps, even the power rates can be maintained at the existing level, as we are all afraid that they might be increased because of the various benefits that have been given to the employees of the Electricity Board.

I know that hon. Members referred to one very frequent complaint regarding the Electricity Board and this, I am afraid, I have to mention here this evening. It is with reference to the frequent interruptions in power supply that take place not only in the Ambattur Industrial Estate, but also in the place where I come from, South Arcot district.

THIRU SAW. GANESAN : It is happening in every district.

THIRU A. R. DAMODARAN : But I wanted to speak from personal knowledge. I am glad my hon. Friend says that it is happening in every district. Therefore, the problem is rather widespread and I would like the Electricity Board which is a highly technocratic institution, composed of technocrats, to go into the reasons why we should have such frequent failures. I have got the figures from April 1 to July 31. In Cuddalore Town, there were 39 power interruptions ranging from 2 minutes to 4 hours. We would not mind if it is a question of the electric light and the electric fan being switched off. But there are certain instruments which have to run on electric power and I, being a pedler of petroleum products, know that it is extremely difficult to operate the petrol pump if the power is switched off. On 39 different occasions, we have had to put up with this power interruption. I do not know the reason for this. But I think the Electricity Board should satisfy itself not only with the quantity of service which it renders but also with its quality. The agriculturists are also losing a number of motors because of low voltage difficulty and uncertain supply and the Electricity Board is probably the only concern in our country which will not accept any responsibility for such electric motors being burnt. In the case of a private manufacturer, who sells his goods, there is a guarantee attached. But as far as power supply of the Electricity Board is concerned, we can get voltages ranging from 160 to 250 V. with no guarantee that the instrument that we use would be safe.

6-40
P.m.

[THIRU A. R. DAMODARAN]

[27th August 1970]

I have only one more point to make and it will take only two minutes.

On going through the report that has been placed before us, one intriguing feature struck me which I hope the Hon. Minister may be able to clarify in his reply. For the year 1968-69, I have the figures of the number of posts sanctioned in the Electricity Board. I do not want my hon. Friend Thiru S. Raghavanandam to cry out immediately that I am trying to restrict the employment opportunities of the State Electricity Board. Not at all. I am anxious that the existing employees of the Electricity Board, whether they be Officers or whether they be skilled or unskilled labourers, should all be paid an adequate living wage in keeping with the cost of living. I shall not go into this complex point at this moment. I have not studied it in detail. I have sympathies with the employees and I am also glad the Government dealt with the problems of employees in a manner that was too harsh and they have been able to give certain concessions bearing in mind the very high power tariff existing in Tamil Nadu at present. I would like to have clarification from the Hon. Minister why in the year 1968-69, taking 10 Electricity Systems into account, the number of Officers was 456 in 1968-69, the number has gone up to 522 in 1969-70 and while in 1968-69 the strength of the establishment was 9485, in 1969-70, it has increased to 11,211. In terms of money, the salaries of the Officers, not counting any increments sanctioned by the Electricity Board have increased and this expenditure is purely due to the incremental staff that has been sanctioned. I was also intrigued to find that the majority of posts whose number had been increased were not of a technical nature but were in the classification of bill collectors and Assistants, the least productive labour element of the Electricity Board. So, it is not a question of additional staff having been appointed, because the Government of Tamil Nadu had to implement certain power schemes. The expenditure on officers has gone up from Rs. 28 lakhs to Rs. 30.96 lakhs. This is only the basic salary and 65 to 70 per cent, which is paid by way of living allowances would have gone up proportionately. The increase in the establishment charges has gone up from Rs. 155 lakhs to Rs. 180 lakhs. I am worried not because employment opportunities have been given; it is very welcome. But I am worried because at this rate and with the increased salaries that are likely to be paid to the staff to compensate for the increase in the cost of living we, in this State, will have to put up with a very much increased power tariff.

I would like the Electricity Board, as they have themselves mentioned, to take advice, whether this huge complement of staff that they have sanctioned in 1969-70 is really necessary. I know fully well that once having recruited, it will be impossible for them to retrench. But at

27th August 1970]

least in future for the next two or three years, they may go into the question of labour staffing so that there is no unnecessary overload in the number of people that are employed.

Thank you, Sir.

*திரு. எஸ். முத்துசாமி : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கை மீதும், 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கை மீதும் இந்த மேலவையில் நடக்கும் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்கிற வாய்ப்புத் தந்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழக வரலாற்றில் முதன் முறையாக வாக்கு இல்லாத தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் சமூகத்தில் இருக்கக்கூடிய நான் ஆசிரியர் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்து இங்கு வீற்றிருக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை உண்டாக்கிக் கொடுத்த உயர்நிலை, கல்லூரி ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்திற்கு என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் இந்த மன்றத்தில் மின் வாரியம் பற்றிப் பேசும் போது, ஆசிரியர் தொகுதியிலிருந்து நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருந்தாலும், நான் ஒரு விவசாயக் குடும்பம் என்பதில் இயற்கையாகவே முதலில் பேசவேண்டியது விவசாயிகளைப் பற்றி அமைந்தது பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவிலே, சட்டமன்றத்தில் நடந்த விவாதத்தில் பொதுவாக விவசாய உற்பத்தி பற்றி அதிகமாக எடுத்துப் பேசப்படவில்லை. ஒரு அரசாங்கம் அதன் மக்களுக்குச் செய்யவேண்டியது உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகிய வசதிகளே. இதில் அதிக முக்கியமாக வேண்டியது உணவுதான். அந்த உணவை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயத்திற்கு மின்விசைப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது.

ஒரு ஆண்டுக் காலம், 1½ ஆண்டுக் காலம், இரண்டு ஆண்டுக் காலம் ஆகிறது நான் மின்சாரப் பம்பு செட்டுக்காக மனுச் செய்து, பம்பு செட் வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இதை அதிகமாகக் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு காரியம் செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

மின் இணைப்புகள் வழங்கப்படுவதில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். மீண்டும் மீண்டும் நகரங்களே ஒளி ஊட்டப் படுகின்றன, நகரங்களுக்கே சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன, கிராமப் புறங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்ற நிலைமைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நகரங்களில் வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கு மின்சாரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தொழிலதிபர்கள் தங்களுடைய வீடுகளை, ஓட்டல் களை “ஏர் கண்டிஷன்” செய்துகொள்வதற்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. 1971-72-க்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புக்

[திரு எஸ். முத்துசாமி]

[27th August 1970]

கொடுத்துவிடுவோம் என்று அரசு தெரிவிக்கிறது. இது வரவேற்கக் கூடியதுதான். கிராமப்புறங்களில் பம்பு செட்டு வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு எந்த விதமான திட்டமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாய நாட்டில் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்க வேண்டுமென்றால், விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைப்பதில் வீண் காலதாமதம் கூடாது என்று நண்பர் திரு. வெங்கா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கிராமங்களை அதிகமாகக் கவனிக்கிற நிலைமை ஏற்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் அதிகாரிகளை அணுகுகிறபோது, நல்ல முறையிலே அவர்களை வாரியத்தின் அதிகாரிகள் கேட்டு அவர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஜனநாயக நாட்டிலே எந்த ஒரு அலுவலகத்திற்கும் சென்றால், விவசாயிகள், மதிக்கப்படத்தக்க சீர்மையான நிலைமை நீண்ட காலமாக இந்த நாட்டிலே இல்லை. இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்று 23 ஆண்டு களாகியும் இந்த நிலை வரவில்லை என்பதைத்தான் வருத்தத்தோடு நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சாதாரண விவசாயியை மதிக்கிற நிலைமை உருவாகிறபோதுதான், உண்மையிலேயே நாட்டிலே ஜனநாயகம் நல்ல முறையிலே வளரும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

6-50
p.m.

இரண்டாவது, விவசாயப் பெரு மக்கள் கோரிக்கைகளை வைத்து கோவை மாவட்டத்திலே தங்கள் பிரச்னைக்காக சங்கம் வைத்துப் போராடினார்கள். என்னுடைய தொகுதி என்ற காரணத்தினால், அதிகமாக அவர்களோடு தொடர்பு உடையவன் என்ற காரணத்தினால், ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆளுநர் கட்சியானாலும், எதிர்க் கட்சியானாலும், அரசியல் நிலைமைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு அவர்கள் தொழிலின் அடிப்படையில் ஒரு சங்கத்தை வைத்துப் போராட முன்வந்து விட்டார்கள் என்பதையே இது காட்டுகிறது. எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியும் இச்சங்கத்தை அரசியலாக்க முயல்வது வேதனைக்குரியதாகக் கருதுகிறேன். சங்கம் வைத்துப் போராடினால்தான் தங்களுடைய பிரச்னைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்ற நிலை உருவாகியிருக்கிறது. மற்ற சமுதாயங்களைப்போல் இந்த சமுதாயத்தினரும் தங்களுக்கு என்று ஒரு சங்கத்தை வைத்துப் போராடுகிறார்கள். கோவை மாவட்ட விவசாயிகள் தங்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காகப் போராடினார்கள். அதிலே மூன்று உயிர்கள் இழக்கப்பட்டன. இவர்கள் சாதாரண வேளாண்மைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை நாடு அறியும். அவர்கள் இறந்ததற்காக நான் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது சாதாரணமாக ஆரம்பித்த நிகழ்ச்சி. இதிலே அரசியல் எதுவும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய பிரச்னை உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட்டிருந்தால், இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை உருவாகியிருக்காது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்பு மக்களுக்குச் சொல்லும் நல்ல அறிவுரையாக பராசக்தியில் ஒரு வசனம் எழுதியிருந்தார்கள். சுதாநாயகன் வருகிறான். அப்போது சிலர் அரகரா ஆண்டவனே என்று சொல்வது போலவும், இப்படிச் சொன்னால் போதாது, 'அரகரர்' என்று ஆண்டவனிடத்தில் சொல்லிப் பயன் இல்லை, அரசாங்கம்

[27th August 1970]

[திரு எஸ். முத்துசாமி]

கத்திடத்திலே சொல்ல வேண்டும் என்று வசனம் எழுதியிருக்கிறார். இன்று அந்தக் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கின்ற காரணத்தினால், மக்கள் அரசாங்கத்திடம் சொல்கிறார்கள். கலைஞர் அவர்கள் அவர்களின் குறை கேட்டு பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வேண்டுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டி.கே. பொன்னுவேலு அவர்கள் பேசும் போது, மின்சார ஊழியர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்றார்கள். மின்சாரக் கம்பங்களில் ஏறி வேலை செய்யும் அலுவலர்களுக்கு நிச்சயமாக நஷ்டஈடு தரப்பட வேண்டும். அதற்கான வகை செய்யப்பட வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதை நான் மனதார வரவேற்கிறேன். ஆபத்துச் சூழ்நிலையில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கு நிச்சயமாக மின்சார வாரியம் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் முறையிலே நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களின் குடும்பம் நிர்க்கதியாக நிற்கும்படியான சூழ்நிலை இருக்கக்கூடாது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்சாலைகளுக்கு அளிக்கக்கூடிய சலுகைகள் விவசாயத்திற்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு 9 பைசாவிற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. தொழிற்சாலைகளுக்கு லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் சலுகையாக அளிக்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்ரா நாராயணசாமி அவர்கள் சொன்னபோது, 1 பைசா உயர்த்தினாலும் தொழிற்சாலைகளுக்கு பல லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது என்று சொன்னார்கள். விவசாயத்தையும் இதே கணக்கில் கொள்ளவேண்டும். தொழிற்சாலைகளுக்கு ஒரு கோடி, 50 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவிற்கு அரசாங்கம் சலுகை அளிக்கிறது. விவசாயமும் தொழில்தான். அதிலும் உற்பத்தி செய்கிற ஒரு தொழில்தான். எனவே தொழிற்சாலைகளுக்கு அளிப்பதுபோல, விவசாயத்திற்கும் மின்சாரக் கட்டணத்தில் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாய உற்பத்தியை அதிகம் செய்யக்கூடிய வகையில் விவசாயிகளுக்கு மின் விசை ஏற்றத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் மின்சார வாரியம் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அறிக்கையை வரவேற்று, இந்த வாய்ப்பை அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

IV—ANNOUNCEMENT RE DATE FOR “HALF-HOUR DEBATE” ON NATIONALISED TEXT-BOOKS.

DEPUTY CHAIRMAN : I have to announce to the House that at the request made by the hon. Member Thiru M. Rajah Iyer, M.L.C. with reference to Starred Question No. 11, regarding the nationalised text-books, I fix Tuesday, the 1st September 1970 for a “half-hour debate” under rule 41 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules.

The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow, 6-57 p.m.

The House then adjourned.